

Arrest

nr. 72 796 van 6 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 september 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN NOORBEECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 november 2003 werd verzoeker aangetroffen in Turnhout en werd hem bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.2. Verzoeker diende op 5 februari 2007, in functie van zijn Belgisch minderjarig kind, een aanvraag tot vestiging in.

1.3. Op 8 maart 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Bij arrest nr. 2627 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 16 oktober 2007 werd het beroep tegen deze

beslissing verworpen. Het tegen dit arrest ingestelde cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen bij arrest nr. 194.820 van 29 juni 2009.

1.4. Verzoeker werd bij vonnis van 15 februari 2008 van de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar wegens verkrachting met geweld van een kind onder de tien jaar, verkrachting met geweld van een kind onder de veertien jaar met de verzwarende omstandigheid dat men gezag heeft over het slachtoffer en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige jonger dan zestien jaar met de verzwarende omstandigheid dat men gezag heeft over het slachtoffer en van belaging.

1.5. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 24 september 2009 een besluit tot terugwijzing.

1.6. Op 21 september 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoeker op 10 oktober 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet [A. A., L. J.], [...], onderdaan van Ecuador, het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, tenzij hij voor deze landen over documenten beschikt.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7, eerste lid, 3: wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, [W. V. H.], attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan verkrachting op een kind onder de 10 jaar, verkrachting op een kind onder de 14 jaar, als persoon die gezag heeft over het slachtoffer, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op minderjarige jonger dan 16 jaar, als persoon die gezag heeft over het slachtoffer, aanh[ui]tsing tot ontucht op een minderjarige minder dan 14 jaar en meer dan 10 jaar terwijl de staat van minderjarigheid bekend is

Overwegende dat betrokkene een relatie heeft gehad met [V. M. M.], [...], onderdaan van Ecuador, die recht heeft op verblijf in het Rijk;

Overwegende dat uit deze relatie op 6 juli 2006 een Belgisch kind is geboren, namelijk [A. A. T. W.];

Overwegende dat de feiten werden gepleegd op de dochter van zijn ex-vriendin in de periode dat ze samenwoonden;

Overwegende dat betrokkene geen bezoek krijgt in de gevangenis;

Overwegende dat een maatregel tot vrijheidsberoving en een repatriëring een inmenging vormen in het gezins- en privé-leven van betrokkene zoals bedoeld in het artikel 8 van het Europees Verdrag ter Vrijwaring van de Rechten van de Mens;

Overwegende dat de bescherming van de orde en het voorkomen van strafbare feiten deze inmenging rechtvaardigen;

Overwegende dat de Belgische maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen personen die geen respect hebben voor de fysieke en psychische integriteit van haar kinderen;

Overwegende dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel is;

Overwegende dat de Correctionele Rechtbank van Antwerpen in haar vonnis van 15 februari 2008 stelt dat betrokkene een gebrek heeft aan schuldinzicht;

Overwegende de afwezigheid van respect voor andermans fysieke en psychische integriteit;

Overwegende de lange duur van de periode tijdens dewelke de inbreuken werden gepleegd;

Overwegende dit geheel van elementen die in zijn hoofde een gevaarlijk gedrag en geestesgesteldheid aantoonen voor andermans fysieke en psychische integriteit, bestaat er een reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde;

Overwegende dat het gevaarlijke karakter van betrokkene onweerlegbaar is;

Overwegende dat de zeer ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit het gedrag van de betrokkene voortvloeit zodanig is dat zijn familiale en persoonlijke belangen (en die van de zijnen) in onderhavig geval geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde;

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden met uitzondering van de grens met Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden

- kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken

- gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan verkrachting op een kind onder de 10 jaar, verkrachting op een kind onder de 14 jaar, als persoon die gezag heeft over het slachtoffer, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op minderjarige jonger dan 16 jaar, als persoon die gezag heeft over het slachtoffer, aanhijtsing tot ontucht op een minderjarige minder dan 14 jaar en meer dan 10 jaar terwijl de staat van minderjarigheid bekend is, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te worden opgesloten, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan worden uitgevoerd

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

- Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verweerder te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 18 november 2011 werd gerepatriëerd. Uit voormeld gegeven blijkt dat de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het

rechtsverkeer is verdwenen. Er blijkt derhalve niet dat verzoeker nog enig actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. De raadsman van verzoeker betwist deze vaststelling niet.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK